

TALLINNA

POLÜTEHNIKA

Nr. 7 (539)

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

XX aastakäik

Reedel, 23. veebruaril 1969

Eksamisessioon on üliõpilastele kõige pingelisem ja intensiivsem osa õppetöö protsessist. Eksamid on õppeaine või selle osa omandamise lõplikuks kontrollimise vormiks. Järelkult, eksamisessiooni tulemused sõltuvad kogu semestri jooksul tehtud tööst.

On lõppenud järjekordne sessioon ja tehtud ka kokkuvõtteid. Nüüd siis natuke järeljuttu eksamisessioonile.

1968/69. õppeaasta talvist eksamisessiooni iseloomustavad kokkuvõtlikult järgmised andmed. Põlvase osakonna eksamikohustulikest üliõpilastest sooritasid sessiooni lõpuks kõik eksamid 2792 üliõpilast ehk 81,4 protsenti (434 üliõpilast said pikendust, akadeemilist puhkust jms.), pluss 71, kes ei pääsenud sessioonile dekaanide veto tõttu ning 84 üliõpilast ei ilmunud eksamitele ilma mõjuva põhjuseta).

Talvine sessioon kulges paremini kui mullu. Teaduskondade ja kursuste lõikes kujunes õppe-
edukus järgmiseks.

Teaduskond	Õppeedukus (protsentides)
Keemia	94,5
Majandus	83,7
Elektrotehnika	82,6
Ehitus	76,9
Mehaanika	73,1
Energeetika	68,7
Keskmine	81,4

(1967/68. õ.-a. 73,6%)

Kursus	Õppeedukus (protsentides)
I	68,2
II	74,8
III	90,0
IV	92,0
V	86,5

Õppeedukuse kasvus avaldub ühelt poolt üliõpilaste tõsisem suhtumine suurem kohusetunne oma põhitoosse — õppimisesse ning teiselt poolt dekaanide, kateedrite ning samuti ühiskondlike organisatsioonide suurem tähelepanu õpetamise ja kasvatamise küsimustele.

Eksamisessiooni tulemused näitavad mõningaid positiivseid nihkeid noorematel kursustel.

Õppeedukus tõusis I kursusel 5, II kursusel 13,3, III kursusel 4,7, IV kursusel 2,8 ja V kursusel 2 protsendi võrra.

Üliõpilaste arv, kes sooritasid kõik eksamid hinnetele «väga hea» ja «hea», näitas kasvutendentsi (1968/69. — 30,6%, 1967/68. — 24,3% ja 1966/67. — 24,7%). Märkitu tulemus on muidugi sessiooni tulemustest kõige meeldivam.

Teaduskondade ja kursuste lõikes jagunesid need 1050 õppetöö eesriindlast järgnevalt.

Teaduskond	Sooritasid eksamid hinnetele «väga hea» ja «hea»	% eksamikohustulike üliõpilaste arvust	
Keemia	53	188	43,8
Majandus	42	209	33,4
Elektrotehnika	49	145	31,0
Ehitus	26	118	33,9
Energeetika	23	119	23,2
Mehaanika	18	60	17,4

Kursus	Arv	% eksamikohustulike üliõpilaste arvust
I	155	15,2
II	129	17,7
III	234	36,6
IV	307	51,5
V	225	50,5

Õppe- ja ühiskondlikus töös eriti silmapaistnud üliõpilasi tuleks kateedritel ja dekaanitel üle viia individuaalgraafikule. Ei tule kahelda selles, et kateedrite ja ühiskondlike organisatsioonide suurema tähelepanu korral on need üliõpilased suutelised omandama hoopis rohkem. Need üliõpilased väärivad suuremat usaldust ja tähelepanu ning kateedrite ülesandeks on luua neile tingimused niisuguse

test aga takerdub. Keskkooolis olid nad harjunud töötama õpetajate kavakindlal juhtimisel ja nende igapäevase kontrolli all. Instituudis tuli aga neil siirduda teaduste aluste koolipäraselt õppimiselt valitud eriala põhiliselt iseseisvale omandamisele. Siinjuures on väga tähtis, et üleminnek keskkoooli tööviiside ja meetodite juurde ei toimuks liiga järsku, vaid järk-järgult. Ebaõnnestumised selles üleminekus

KUIDAS LÄKS? MILLISED ON TEADMISED?

(eksamisessioon arvudes) MIDA TEHA?

TPI õppeprorektor dots. E. Schmidt

seks tööks, mille tagajärjeks oleks veelgi sügavamate teadmiste omandamine.

Siinjuures tahaksin rõhutada asjaolu, et sügavamate teadmiste omandamisel peab suurem osa kuuluma ÜTÜ-le. Peamine on selles, et neid üliõpilasi tuleb kaasa tõmmata ÜTÜ tööle ja sel viisil kujundada nendes teaduslike otsingute vilumusi, initsiatiivi ja iseseisvust.

Õppetöös silmapaistnud üliõpilaste eesriindlik osa väärab suurendamist ka teistes tööliikides, mis omab suurt tähtsust instituudi õppe- ja kasvatustöö parandamisel. Nende erikaal ei ole ju nõnda väike, et nad ei suudaks oma isikliku eeskujuga, abi ja nõuena mõjutada neid, kellel jääb vajaka eesmärgi mõistmisest, teadlikkusest, kohusetundest ja enesekasvatusest.

Kuid eksamisessiooni tulemused ei piirduvad ainult aktiivaga. Nii mõndagi tuli kanda passivasse. Sessioonil said mitterahuldava (pro mitterahuldavad) hinde 469 üliõpilast pluss 84, kes ei ilmunud eksamitele. Sessiooni ajal ning sessioonijärgsel perioodil on kustutatud üliõpilaste nimekirjast nõrga õppeedukuse tõttu 126 üliõpilast (seisuga 7. veebruariks k.a.), pluss 167, kes kustutati mitmesugustel põhjustel 1. septembrist kuni 31. detsembrini 1968. a.

Õppeedukus osutus väga madalaks energeetikateaduskonna I ja II (vastavalt 47,0% ja 56,4%) ning ehitus- ja mehaanikateaduskonna I kursusel (vastavalt 54,4 ja 66,3%).

Madala ja keskpärase õppeedukuse põhjuste detailne analüüs nõuab ulatuslikumat mõttevahetust. (On väga tore, et sellega on alustatud «Tallinna Polütehniku» veergudel). Ma peataksin ainult ühel ja niidelda objektiivset laadi põhjusel, mis avaldub selles, et paljud nooremate kursuste üliõpilased ei oska veel õigesti õppida.

Seepärast on üldkateedrite tähtsaks ülesandeks omandada õigele õppimisele kui omandamisprotsessi kõige olulisemale tegurile erilist tähelepanu. Ei ole kahtlust selles, et üks osa noori ületab küllalt kiiresti psühholoogilise barjääri keskkoooli ja kõrgema koooli vahel ja leiab endale kõige optimaalsema õppe- ja elurežiimi.

Teine osa noortest üliõpilas-

te võivad põhjustada üliõpilase takerdumist töös või koguni õppimishuvi langust. Küsimus ei piirdu ju ainult esimese kursuse «mahasaamisega». Tööstiil, mille üliõpilane omandab esimesel kursusel, määrab väga suurel määral ära tema edaspidise töö edukuse vanematel kursustel.

Samuti ei või ka unustada seda, et üliõpilaskonna koosseis on viimastel aastatel seoses vastuvõtukontingendi suurenemisega oluliselt muutunud. Instituuti on astunud hulgaliselt keskpärase ettevalmistusega noori, kes võivad teadmisi omandada hea tahte ja visa töö tulemusena. Sellele peab aga lisanduma õppeprotsessi range planeerimine ja õppejõudude meetodiline suunamine. Ei ole kahtlust selles, et üliõpilaste tõsisema suhtumise ja õppeprotsessi parandamise korral oleks võimalik väljajärgust vähendada.

Samaaegselt tuleb kateedritel laialdasemalt kasutada mitmesuguseid kontrollivorme (kontrolitöö, test, tunnikontroll jms.) õppetöö protsessis. Kuigi need vormid mõlemist eriti ei arenda, on neil suur tähtsus faktilise materjali omandamise kontrolli seisukohalt. On ju nii, et õppimises on mõtlemine ja mälu teineteisega lahutamatu seotud, nad moodustavad ühte dialektilist tervikut. Mõtlemine ilma sõlidsed faktilise materjalita on tühine targutamine. Faktiline materjal loob aga eeldused, millele saab ehitada võrdlemist, arutlemist, hindamist ja muud, mis on vajalik loova spetsialisti kujundamiseks. Õeldust järel-
dub, et üliõpilaste teadmiste ja oskuste kontrollimise meetodeid ei saa lahutada õppetööst ja selle organiseerimise vormidest ning meetoditest. Nad on tihedas seoses ja tingivad teineteist.

Rühmajuhendajatel ja ühiskondlike organisatsioonidel on vaja tõsta nõudlikkust iga üliõpilase parema ettevalmistamise suhtes, oma kodanikukohuse täitmiseks. Ei ole ju saladuseks, et nõned üliõpilased püüavad arvestustest ja eksamitest üle saada iga hinnaga, ainult mitte sügavate teadmiste omandamise teel.

Eriti halb on see, et sellise suhtumisega õpperühmades leitakse. Pahatühti kaldub selline meeolu üle kogu õpperühmale ja selle tulemuseks on

Nõukogude Armeed ja sõjalaevastiku päeval

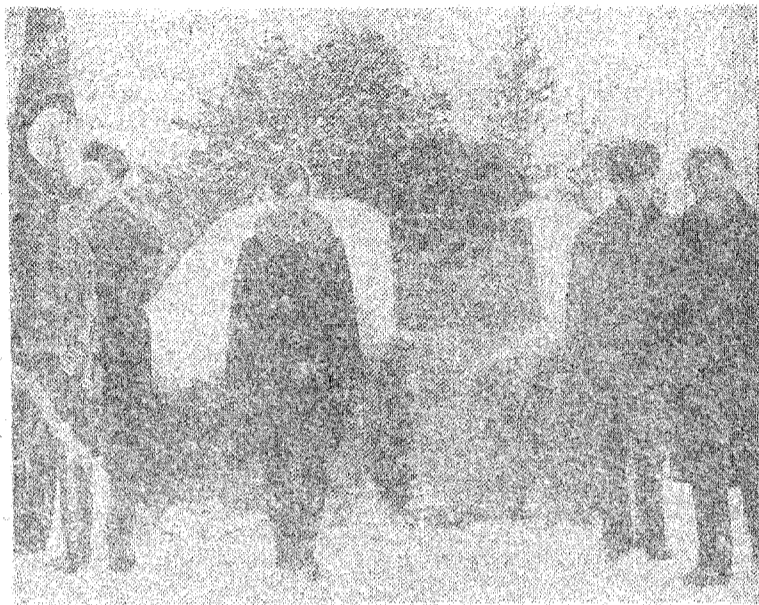
Tallinna Polütehnilise Instituudi peahoone kõrval asub Tallinna Suures Isamaasõjas langenute mälestuskivi. Õppeasutuse esindajad kogunesid selle juurde mälestusmitingule.

Mitingu avas ELKNÜ TPI Komitee esimene sekretär Ahto Vellamaa. Vaikses hardumuses austati meie kodumaal sõl-

Langenud võitlejatele pühendatud sõnavõtuga esines Suure Isamaasõja veteran, filosoofiamälestuskivi. Õppeasutuse esindajad kogunesid selle juurde mälestusmitingule.

Mälestuskivile asetati pärj.

Teaduskondades toimuvad Nõukogude Armeed ja sõjalaevastiku päevale pühendatud aktused.

VALIMISTE EEL

Pühapäeval avasid valimisjaoskonnad oma ukseid. TPI ühiselamus nr. 2 (Akademia tee 7, tuba 104) asub valimisjaoskond nr. 58. Valijaid on meil nimekirjas 2655 — küllaltki suur arv. Eile õhtuks oli neist oma nime õigsust käinud kontrollimas ligi 30 protsenti. Õppejõududest külastasid meid esimestena A. Viiks ja P. Lageda üliõpilastest rühma TI-27 agitaatorid. Aktiivsemalt on seni tegutsenud veel agitaatorid rühmadest LI-41,

LR-41 ja LA-67. Tahaksin avaldada tänusõnu üliõpilastele Kersti Kollole ja Aet Kraavikule, kes on meid igati abistanud.

Agitaatorid! Kes teist ei ole veel terevusse asunud, tehku seda juba täna, sest tahame lõpetada valijate nimekirjade kontrollimise lähemal ajal.

M. TOMSON,

valimisjaoskonna nr. 58 sekretär

Veebruarikuul keskpaiku asetamine ühiselamu nr. 1 korruse teadetahvlitele kohalike nõukogude valimiste teemalised plakatid. Sellest ajast alates kujunes tihe side ühiselamu nõukogu ja valijate vahel. Kõik ühiselamu nõukogu liikmed lülitusid agitaatoritena valimisi ettevalmistavasse töösse. Põhiliseks ülesandeks kujunes igal liikmel hoolitsemine selle eest, et meie maja elanikud-valijad kontrolliks oma nime õigsust valimisjaoskonnas võimalikult varakult, sest sellest oleneb ju valimise ajast.

Ajaliselt sekundaarseks, kuid samuti küllaltki tähtsaks tööks jääb meie ühiselamu üliõpilaste arvuka osavõtu probleem valimiseelsetest üritustest.

Tähtsana üritusena märgiksime eile meie õppeasutuse aulas toi-

munud valijate ja agitatsioonikollektiivi koostumist EKP Tallinna Keskrakooni Komitee I sekretäri A. Tüki ja sama rakooni rahvakohtuniku P. Nuumaaga.

4. märtsil kell 19 kohtume Tallinna linnanõukogu ja Keskrakooni nõukogu seadikukandidaatidega. Üritus lõpeb meie isetegevuslaste kontserdiga.

11. märtsil kell 16 algab aulas noorte õhtu teemal «Õppimisvõimalused TPI-s».

Fa tu ühiselamu üliõpilased on lülitunud agitaatoritena valimiseelsetesse üritustesse õpperühmade kaudu. Jääme lootma, et üliõpilased võtavad 16. märtsil kohalike nõukogude valimistest aktiivselt osa.

R. KAASIKOV

Vilniuse ja Greifswaldi üliõpilaste vahel sõlmiti koostöö leping. Selle alusel vahetavad mõlemad õppeasutused tänava germaani ja slaavi keeli õppivaid üliõpilasi.

Leipzigis Karl-Marx-Platzi kaunistamiseks ja suuremaks ehitiseks kujuneb tulevane üliõpilastele. Selle kõrguseks tuleb 140 meetrit.

Varssavi ülikooli uueks rektori nimetati senine õppeasutuse rektor Rybicki. Uue seaduse põhjal määrab Poolas kõrgema õppeasutuse rektori ametisse haridusminister.

Lõweni ülikooli kliinikus Belgias viidi edukalt läbi maksa siirdetamine.

PROGRAMMÖPPEST

...kõneleidi jaanuarikuus Vilniuses, Balti liiduvabariikide ja Valgevene II programmöppe konverentsil. Linn tervitas tal- kinalasi (nende seas TPI esin- dajad dots. Mosbergi, ÖTO labori juhatajat Rootalut ja allakirju- tanut) kõreda pakasega, millega kaasnes jahedus Vilniuse Ped. Instituudi auditoriumides, kus istungeid peeti. Et ka valgustus soovida jättis, tekkis kontrast juttude vahel õppeprotsessi tea- duslikust organiseerimisest ja keskkonna vahel, kus neid jutte rõõgiti (vana lugu kingsepast il- ma korralike jalavarjudeta). Tõ- si, neid häireid tasakaalustasid leedu võõrustajad traditsioonili- selt sooja suhtumisega küllalis- kesse.

Ja ikkagi — põhiline oli lõ- püks konverentsi sisu. Milles- maal räägiti? Kas teemaatika ja ettekanded olid nii-õelda tase- mel? Mis suunas on programm- öpe arenenud esimesest toolisest konverentsist saadik (Minskis 1965. a.)? Püüan neile küsimuste- vastata, olgugi et ei saanud muidugi viibida kõigis sekti- oonides.

Kõigepealt: programmöpet kui isoleeritud pedagoogilist nähtust on tõepoolest aeg maha mätta. Meenutagem probleemi ajalugu. Kuni 1950-ndate aastate lõpuni taandus õppemetoodi- line töö kõrgemas koolis eelkõige nn. erimetoodikale, s.t. üksikute õppeainete õpetamisega loengul, praktikumides jne. se- oadud metoodilistele küsimustele. Pisut tegeldi ka õppekino jt. tehniliste vahenditega — ja see oli peaaegu kõik. 1960-ndate aastate algul astus meie pedagoogi- kasse programmöpe kooli kevade- kuulutaja, andes märku täppis- seadusliku lähenemise sissetun- gist kõrgema kooli õppetöösse. Programmöpe muutus kõige uue- lipukirjaks hariduseluse ning selle sildi alla kanti kokku üha uusi probleeme, alates õppeplaa- mide optimeerimisest ning lõ- petades kasvatusstöö ja üliõpilase ajabi ansu uurimisega.

Vahepeal on asjad oluliselt muutunud. Püüd siduda kõike uut vägivaldselt programmöppe- ga (mis sisuliselt on ikkagi vaid üks eriline didaktiline võte), hakkab kaduma, vanad raamid osutuvad ahtaiks ning uueks li- pukirjaks kujunes ÖTO — «õp- peprotsessi teaduslik organiseerimine» (ehk: TTO kõrgemas koolis). Nimetus nimetuseks, ni- mi ei riku meest ega õilista üri- kust, ent peab mõistma asia si- su: tänapäeval on meie kohu- seks vaadelda kõrgema kooli õpetamis- ja kasvatusprobleeme ühte tervikuna, k o m p l e k- selt, mitte sellest välja kisku- des üksikuid isoleeritud lõike, nagu õpetamise või kontrolli programmeerimist. See õige põ- hiline on peegeldunud viimasel aastal-paaril toimunud arvukail nõupidamistel (ka TPI mõdu- nudkevadisel metoodikakonve- rentsil — kes ikka koera sa- ba...). Aja pikku muudetakse õppetöö korraldust, juhtivate nõukogude ja laboratooriumide nimetusi ja profiili (sealhulgas ka ENSV-s ning TPI-s, kus tea- tavasti moodustati vabariikliku mastaabiga ÖTO labor ja infor- matsioonikeskus).

Kindlasti on vaja ka spetsia- liseeritud programmöppealaseid nõupidamisi, ent minu arvates vaid kahel juhtumil: esiteks, kõrgetasemeliste õpetamisteo- ria-alaste üritustena, teiseks, üksikute õppeainete õppejõudude kogemustevahetusena (näiteks Riia PI juures toimus mõõdu- nud aastal säärane seminar graafilis- te distsipliinide õpetajaile). Sel- les mõttes oli Vilniuse konve- rents teataval määral anakro- nism. See peegeldas asjaolu, et korraldajate tahtest sõltuma- tult (või sõltuvalt?) konverentsi formaalsed raamid ikkagi lõhu- ti. Algpilnaaristungi neljas ette- kandes peaaegu ei olnud juttu programmöppest kui säärast. Kõneleidi küll õppeplaanide täiustamisest, küll TTO süste- mist kõrgemas koolis, küll üli- õpilaste väsimuse uurimisest

eksperimentaalpsühholoogia meetoditega või traditsioonilist laadi iseseisva töö suunamisest. Ei saa küll öelda, et konve- rentsil oleksid hoopis puudunud sisukalt uut pakkuvad ettekan- ded. Mulle endale jäi kõige roh- kem meelde ühe Moskva sõja- väeõppeasutuse dotsendi B. Vol- gini ettekanne, milles lektor pi- kaajalistel kriitilistel kogemus- tel põhineva suure üleolekuga materjalist va g u s t a s tehniliste vahendite osa õppeprotsessis. Volgin on muide sama mees, kes mõni aasta tagasi hakkas pida- ma loenguid muusika saatel ning jätkab seda tänaseni (kir- jutasime sellest omal ajal TPI ajalehes). Seekord võttis ta tõsi- se vaatluse alla tehniliste va- hendite tõhususe.

Uusi vahendeid tuleb aina juurde, ent kas need õigustavad end? Väga tihti pole see nii: se- da tõestab muuhulgas paljude endiste programmöppe ja õpi- masinate entusiastide pettumine ja tagasitõmbumine. Dotsent Vo'gin sõnastas viis tehnilise vahendite rakendamise põhi- printsiipi:

- 1) vahendit tuleb juurutada veendumuse kujundamise, ara mitte käsutamise või demagoogia teel;
- 2) vahendeid ja meetodeid tu- leb vaadelda kompleksis;
- 3) uudsete vahendite rakenda- misel tuleb olla mõistlikult mõõdukas;
- 4) ei tohi vahendeid sageli va- hetada;
- 5) tuleb alati pidada silmas vahendi tõhusust, mille kritee- riumiks on õppejõu ja üliõpi- laste (+abinersona!) ühiskond- likult kasuliku töö kogukulu.

On loomulik, et tehnilisesse vahenditesse nitõrd nõudlikult suhtuvalt mehele ei kärsitud küsimata jätta, milliseid vahen- deid tema ise õppetöös kasutab. Neid osutus siiski küllalt palju: lihtne automatiseeritud kaas- kiireks vastuste saamiseks kõi- gilt töökohtadelt; grupikontrolli- automaat teadmiste kontrolliks laboratoorse töö eel; süsteem kolmest kaugjuhitavast diapro- jektorist loenguauditooriumis; nn. «optiline tahvel» varem ette- valmistatud tekstide ja joonis- tega.

Veel Volgini mõtteid. Olukor- ras, kus teaduslik-tehnilise in- formatsiooni huk lakkamatult kasvab, ei saa me lootma jääda, et suudame sellega sammu pida- da ükskõik kui täiuslikke infor- matsiooni tihendatud esitamis- vahendeid kasutades. Ainsaks teeks saab olla järgmine: vähem õpetada teadmisi ja oskusi, roh- kem õpetada õppimis- oskust, õpetada mõtle- ma. Samal ajal käib mitte ükski õpetamisel, vaid kõigjal meie ümber informatsioonilaviniiga kaasas emotsionaalne nälg. Üli- õpilane vajab ka õppetöös roh- kem positiivseid emotsioone. Seetõttu pole vastunäidustatud lõõgastushetked, huumor ja muu- sikagi (viimane küll puhtakuu- lise taustana, rohkem alatead- vuse kaudu mõjuvana).

Õpetamis- ja kontrollautomaat- tides ei kõneldud konverentsil just eriti palju. Kirjeldati vaid paari «uut» varianti (s.t. variat- siooni ammutunud teemadel). Umbes pool tosinat automaadi- tüüpi on kõigis instantsides heaks kiidetud, kuid seeriatootmist ei ole... Esimestest seeriamasina- test on «Lastotška» ja «Mintšan- ka» üpris maha kritiseeritud; õige hästi suhtutakse aga meilgi olemasolevaise «Ekzamenato- reisse», millest lähemal ajal on oodata kordusseeriat. Uued, üha rafineeritumad ja väga hoolikalt projekteeritud automaadid Kie- vi ja Novosibirski spetsiaalabo- reist on alles embrüonaalses (s.t. näitustel demonstreerimisele eel- nevas) seisundis.

Innustavale perspektiividele viitas Minski ülikooli töötajate ettekanne, milles kirjeldati put- tide süsteemi 64 õppija üheaeg- seks suhtlemiseks Minsk-tüüpi elektronarvutiga. See unive- rsaalsüsteem võiks peale välja- arendamist saada aluseks tööli- sele inimene-masin-õpisüsteemi- le, mis ei tarvitseks piirduda

programmöppe põhimõtete ra- kendamisega, vaid näiteks kas- vatada algusest peale igas tegev- uses (ülesannete lahendamisel, informatsiooni otsingul) reaali abi kasutama. Millal, jah millal saame säreseid seadmeid tehas- test?

Mõndagi on meil konverentsil strateegiasid kõrva taha panna. Kõigepealt, võtnud suuna õppe- protsessi komplekssele vaatluse- le, oleme ilmselt õigel teel. Seda suunda hakkab järjekindlalt taotlema meie ÖTO labor ning teda juhendav kõrgemate õppe- asutuste vaheline ÖTO nõukogu, mis hiljuti formuleeris vastavate tööde koondteematika vabariigi jaoks.

Teiseks. Mujal areneb prog- rammöpe ja eriti mehhaniseeri- tud kontroll pidevalt laiuti, hõl- mates üha uusi aineid ja kateed- reid (eelkõige üldainete — ma- teemaatika, füüsika, keelte, graa- filiste distsipliinide, keemia ja mehhaanika seast). Meie aga sei- same juba paar aastat praktili- selt paigal. Eriti meie matemaat- ica kateedri kapsaada on selles küsimuses loobitud kive juba säärasel hulgal ning tulemuste- ta, et tekib kahtlus — kas kivide loopimine on see kõige õigem kapsakasvu edendamise ning muuvalijakuse tõstmise meetod? Nali naljaks, aga on fakt, et pea- aegu kõik kõrgemate koolide ma- teemaatikakateedrid otsivad teid õppeprotsessi produktiivsus tõst- miseks uute menetluste najal — ning üht-teist ka leiavad.

Kolmandaks. Üha laiemalt le- vivad igal pool nn. masinateta programmikontrolli võtted. Siin võib tõepoolest kogeda paljude õppejõudude leidlikkust, oskust üliühitsate vahenditega õppepro- tsessi originaalsel viisil elustada ja ratsionaliseerida. Samal ajal on vahendite mitmekesisus kahe teraga mõõgaks, meelitades üh- tesid «kah midagi uut ning oma» välja mõtlema, teisi aga võõras- tamapaneva kirevusega eemale peletades. Usun, et oleksime õigel teel, kui püüaksime oma unive- rsaalselt tabeltesti süsteemi täi- useni arendada.

Eestlaste (kuri)kuulus tagasi- hoidlikkus lõi Vilniuse konve- rentsil tugevalt välja — paku- sime vaid neli ettekannet (le- dulaste poolest üldiselt heata- semelise ettekande vastu), n'ng neistki jäi üks ettekandja hai- guse tõttu sõitmata. Tõsi jah, ega poleks olnud mõtet ammu- tuntud asju taasavastada, ent uutki oleks Eestimaalt siiski roh- kem leidnud.

Istungisaa ide madal tempe- ratuur, kuuma kohvi puudumine einelauas ja pakane tänavail sundisid Tallinna delegaate tõ- siset tutvuma Vilniuse soojen- dusasutuste (sealhulgas ainu- laadse öökubi) kaasaegse sise- kujunduse, valgusefektide ja programmiga. Allakirjutanu jaoks omandas Vilniuse-reis aga õige omapärase lõpuväändi. Juhusli- kult sattus ta seltskonda, mida veeti romantilisi tagatreppe mööda ühiskorteri kapsahõngu- lisse tuppa, kus nurgas riidekapi taga lombakal kõõglalauad kõrgu- sid elektroonikapaneelid — just nagu mõnes hästi halvast fantas- tikajutus. Endassetõmbunud toa- peremees võttis naise-laste ja küllastajate hämmeldunud pilku- de all mikrofoni ja lausis sel- lesse silpe: MISA, SASA, MIS, SIM — ning tablool süttisid vas- tavad tähekujutised... See oli rõhuma Vilniuse inseneride vaba aja harrastuse viili: jõudetundi- del ehitatud hällikuid äratun- dev automaat. Oleks meegi noortel inseneridel säärast ta- lenti, andumust ja ennatsalga- vust! Seda juba lihtsalt prog- rammöppikuga või teleloengutega igaihes ei arenda. Mõtted: pa- gana raske ja keeruline on see inimeste õpetamine ja kasvata- mine — raskeim ja lõppude lõ- puks tähtsaim kõigist tegemis- test, sest sellest sõltub, mis meie järel tuleb.

U. AGUR

Juttu raadio- ja televisioonistuudiost

Hästi lühidalt öeldes on raadio- ja televisioonistuudio üles- andeks instituudi teenindamine raadio- ja televisioonitehnika vahenditega, eelkõige aga otse- sealt õppetööl kaasaaitamine. RTS tegevusest on kõige lai- dasemalt tuntud raadioloogid, mis juba viiendat õppeaastut jõuavad TPI kaugõppijateni Eesti Raadio vahendusel.

Loengute autoriteks on 73 in- stituudi õppejõudu, neist 2/3 pro- fessorid ja dotsendid. Iga l'ektor on keskmiselt 1,6 loengu autor. Loengu pikkus on keskmiselt 30 min. Esindatud on kokku 14 õppeainet, sealhulgas füüsika, keemia, metallide tehnoloogia, inglise ja saksa keel. Saatemah- hu ja lindistatud loengute arvu osas on esikohal ühiskonnaõpe- tuse ained, vastavalt 35% ja 49%. Õppeaasta jooksul läheb saatesse 80 raadioloogut. Kah- juks ei saa praegu veel vastata küsimusele — kui pa ju kaugõp- pijaid kuulab raadiolooguid?

Teiseks õppetööl otsese kaa- saaitamise mooduseks kujuneb juba lähemal ajal televisiooni kasutamine füüsika auditorium- mis. Seadmete monteeringu on lõpukorral, on alustatud hädles-

gi ei näita. Sel es osas läbi- töö pidevalt edasi. Eraldi süs- teemi moodustavad aula tõlke- seadmed, mis võimaldavad ette- kande tõlkimise üheaegselt nel- ja keelde. Tõlgitud teksti võib peatelefonide kaudu kuulata iga saalisistuja.

Aasta tagasi neid seadmeid polnud, alalagi oli vee' tellingu- tes. Kindel oli vaid põlevkivi- sümpoosioni avapäev — 26. au- gust 1968. Selleks päevaks pidid kogu kompleks töökorras olema sõltumata sellest, kas tellitud seadmed ja materjalid saabu- vad õigeaegselt või mitte... Kiires korras tuli osa seadmeid ümber ehitada, tõlkesüsteem on aga tervenisti stuudio inseneri F. Aarmani ja helioperaator E. Priideli looming. Seadmete nor- maalseks monteeringuks ja hää- lestamiseks vajaliku viie nädala asemel jätsid ehitajad meile napilt kümnekond päeva (s.o. ööpäeva).

Päev enne algust oli siiski kõik valmis. Peaproov! Ja nagu sellistel juhtudel ikka, ei jäänud viimasel hetkel tulemata ka keskmise suur-ega rike. Vara- hommikuks enne avasõna oli seegi kõrvaldatud ja algas uus

muretsemine — kas peavad vastu? Kõik läks hästi, kahe nädala kes- tel polnud tehni- liste rikete tõttu ühtki katkestust sümpoosioni töös. Aparaadiruumis istusid tõlkeope- raator, võimendu- se operaator, heli- salvestuse tehnik ja telefonist, käe- ulatuses tass musta kohvi. Alles värvilõhnalises ruumis surisid 5 ventilaatorit, termomeeter näi- tas pidevalt +29°C ja niisku- semõõtja 90%! Oli ju imeilus augus- tikuu.

Sümpoosioni teiseks tööruu- miks oli füüsika auditorium, kus oli kasutusel sünkroontõlke raadio-variant. Iga osavõtja kuu- las spetsiaalse taskuraadioga se- da keelt, mis talle sobis. Kõik, mis füüsika aud- tooriumis toi- mus, oli kõrvalruumides asu- vatele tõlkidele ja helitehniku- tele nähtav sisemise televisioo- nisüsteemi kaudu. Sümpoosion lõppes, pidulik- pinev mee eolu asendus igapäe- vasega. Ja kui mõni ettevõtmine ei võta vedu, meenutame — aga kuidas sümpoosioniks sai teh- tud?

Tänavu kevadel toimub insti- tuudi ruumides järjekorde rah- vusvaheline konverents.

J. VAITMAA

Pildil: E. Priidel on ametis tõlke- operaatorina.

tamisega. Televisioon peaks ole- ma kvalitatiivselt uueks infor- matsioonikanaliks õppejõu juu- rest üliõpilaseini. Kümneid loenguid ja muid üliõpilastele määratud üritusi on toimunud aulas. Endastmõisteta- vaks on kujunenud, et esineja ees on mikrofon ja kuuldavus saali eri osades üsna ühtlane. Heliülemendus ja vajaduse kor- ral ka tõlge aulas kuulub sam- uti stuudio peaaegu igapäe- vaste tööde hulka. Võiks märki- da, et üheaegselt võib üles sea- da kuni 8 mikrofoni laval või saali eri osades. Heliagregaatide koguvõimsus on 320 W. Või- menduse kvaiteti ja süsteemi paindlikkust need arvud muidu-

Märjamaa lahingupaigal

Reedel, 21. veebruaril kell 9.45 startis peakorpuse eest aurav väikatel. Algas traditsiooniline väljasõit lahingupaika, mis teos- tult igal aastal armee aastapäe- va tähistamiseks ametiühingu algatusel. Sihtkohaks oli Märja- maa, kus 9.—15. juulini 1941. aastal meie 8. armee 16. laskur- diviis ja Tallinna hävituspatal- joniid pidasid ägedaid lahinguid ning panid seisma sakslaste pea- letungi Tallinnale selles suu- nas.

Kell 10.15 järgnes väikatalle autobuss äsjaformeeritud üksu- sega, kelle põhituumiku moo- dustasid vaprad naised.

Märjamaal andis lühikese üle- vaate lahingu käigust ja täht- susest A. Lõhmus. Seejärel ase- tati mälestuskivile lilli.

Nagu varasematelgi kordadel toimus ka nüüd enne tagasisõitu äkrünnak väikatalle, mille tu- liemusena hävitati otsustavalt kõik viinerid, leib ja tee. Välja- sõidust osavõtjad näitasid oma mehisust tegelikkuses, päästes teel tulekahjust ühe pere kari- loomad.

Päev oli toredalt mõõdund — see oli kõigi «Märjamaa operat- sioonist» osavõtjate ühine arva- mus, kui nad pärast üksuse laialisaatmist kodude poole hak- kasid astuma.

ÜLEMJUHATAJA.

KÕIKI TUDENGEID, KES

- omavad vajaliku annuse armastust kodulinna vas- tu,
- soovivad ekskursiooniju- hina stipikõrvast teenida.
- oskavad lugu pidada kohvi- ja kaminahõõnust Tallinna mineviku, olevi- ku ja tuleviku teemadel,
- ootame KOLMAPÄEVAL, 5. MÄRTSIL KELL 18 A. III-208.

Ühiskondlike Erialade Teaduskond

EHITUSMALEV KOONDAB RIDU

Suvi pole enam mägede taga. Vankrit tuleb aga korda seada talvel. Sellest põhimõttest lähtudes moodustati kõrgemate koolide juurde EÜE-69 ettevalmistusstaabid, kelle ülesandeks on ehitusmaleva põhimõtete propageerimise ja avalduste vastuvõtmisega seotud küsimuste lahendamise.

Meie instituudi ettevalmistusstaabid pidas esimest korda nõu 20. veebruaril. Otsustati:

— alustada avalduste vastuvõtmist alates 1. märtsist (perfokaarte saab komsomollikomiteest (AV-412),

— olla hea nõuga abi üleskerkinud küsimuste lahendamisel alates 11. märtsist igal teisipäeval 16—17-ni,

— tutvustada ehitusmaleva tööd ja tegevust õpperühmade es.

Vabariigis moodustatakse Põhja-Eesti, Lõuna-Eesti, Saaremaa, Hiiumaa, Haapsalu ja Pärnu re-

gioonid. Võib-olla saab eraldi üksusena tegutseda ka Tartu regioon. Lepinguid tellijatega täpsustatakse, osa rajoonide insenerid on tulevased töökohad juba oma silmaga ära näinud.

On võimalus sõita ka Jakuu tiasse või Mägi-Altaiasse. Välismaarühmi on momendil selgunud neli: Ungari RV-s — Budapestis ja Debrecenis, Poola RV-s — Krakowis ja Saksas DV-s — Güstrowis. Nendesse rühmadesse võetakse avaldusi täiendavalt 20. märtsini, nii et selle kohta pealt tasub kiirustada.

Maleva aktiivne tööperiood kestab 20. juunist augusti lõpu-päevadeni lisaks täiendavad teeleasumise tähtsajad.

Tudeng, ühenda meeldiv kasulikkusega. Naar Sa seda alati oled püüdnud teha!

JAAK LUME,
EE-61

Uudse üritusena mehaanika-teaduskonnas toimus sessiooni edukamalt lõpetanud üliõpilaste kohtumine dekanaadi ja kateedrite esindajatega. Seekordne koosviibimine kohvilauas erines aga mitmeti tavalisest «kohvil käimisest», mis pahatihti on kujunenud ainsaks kontaktivormiks dekanaadi ja üliõpilaste vahel. Ühises vestlusringis arutati mitmeid huvipakkuvaid küsimusi nii õppetöö kui ka kogu tudengielu alalt. Ohtu avasõnavõttus tõi dekanaat Harri Kuldma ära mõeldunud eksamisessiooni arvulised näitajad. Siit tuligi probleem nr. 1 — õppeedukus, mis instituudi keskmisele tasemele ikka alla kipub jääma.

Peagi võttis jutuotsa üle professor Lepikson, kes rääkis muljeid Prantsusmaa reisilt. Huvi äratas kõigepealt sealne tehnikainseneride ettevalmistamise süsteem, mis tunduvalt erineb meie omast. Need erinevused tulevad muidugi eelkõige erinevatest majanduslikest, sotsiaalsetest ja poliitilistest tingimustest, kuid mõnedki nende ettevõtmistest ja õppe- ning teadusliku töö organiseerimise vormidest võiksid vahest meilgi kaalumisele tulla.

Edasi kandus vestluse teema oma õppeasutuse probleemidele. Mitmeid eelarvamusi esitati rühmajuhendajate tegevuse kohta. Sageli ei suuda rühmajuhendaja, kelleks on erialakateedri õppejõud, luua kontakti nooremate kursuste üliõpilastega, sest nende vahel puudub kokkupuude

konkreetsel pinnal. Rühmajuhendaja osa ongi aga kõige tähtsam just esimestel kursustel, kus vanema seltsimehe kogemused ja asjalik nõuanne aitaksid värs-

NII PEAKS TEGEMA KA EDASPIDI

kel tudengil kiiremini «aklimatiseeruda» kõrgema kooli «atmosfääris». Sellega võiks ära hoida ka nii mõnedki nooremate kursustel esinevad valearvestused iseseisva töö korraldamisel ja aja ratsionaalsel jaotamisel. Taolist mõtet avaldasid ka kohalviibivad esimese aasta tudengid ise. Seetõttu tundus tähelepanuväärivana ettepanek määrata noorematele kursustele rühmajuhendajateks üldainete kateedrite õppejõud, kes juba oma aine õpetamise käigus võiksid saavutada tihedama kontakti üliõpilastega.

Pikem mõttevahetus tekkis üliõpilaste teadusliku töö vormidest. Professor Lepikson esitas huvitava ettepaneku — luua üliõpilaste konstrueerimisbüroo, mis võtaks vastu tellimusi teistelt ettevõtetelt ja kus üliõpilased, töötades palgalistel ametikohtadel, saaksid tegelda erialaste probleemide lahendamise ja Põhiliselt oleks see mõeldav IV ja V kursuse tudengitele, kuid ka III kursuse võiks

ELKNÜ TPI Komitee bürool

ELKNÜ TPI Komitee büroo 18. veebruari istungil oli päevakorras sõjalis-patriootiline kasvatus'öö instituudis.

Ettekandega esinesid ALMAVÜ esindaja Ilmar Hint, sõjalis-patriootilise kasvatus'öö sektori juhataja Dmitri Zdanov ja Ivan Barinov. Büroo otsustas teha ettepanek Dmitri Zdanovile välja töötada konkreetne sõjalis-patriootilise töö plaan instituudis.

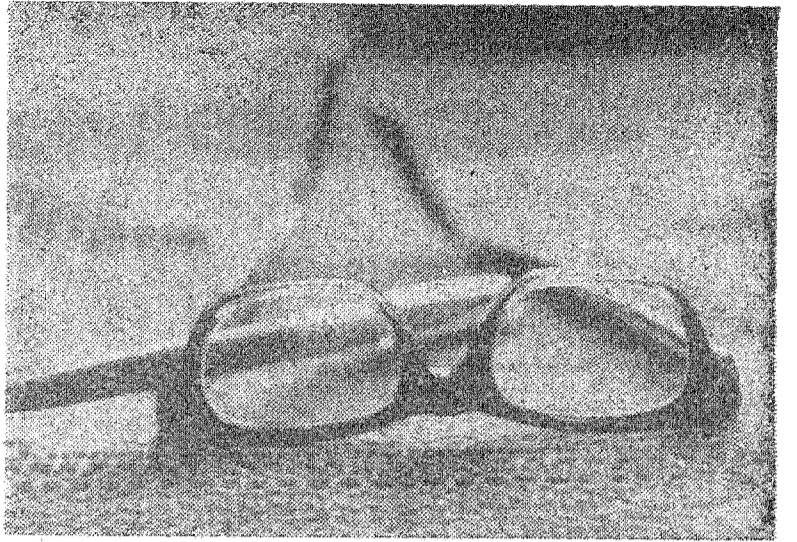
ELKNÜ TPI Komitee büroo kuulab ära ja kinnitas PIKO-klubi, ateismiklubi «ATHEOSE», RSK ja Kinoklubi tööplaanid kevadsemestriks.

ELKNÜ TPI Komitee büroo kinnitas EÜE-69 ettevalmistava staabi koosseisus: M. Gussev (TM-47), R. Kivi (MM-22), M. Merila (MM-22), R. Vist (KP-14), G. Tedu (TT-41) ja P. Veiken.

Büroo avaldab noomituse koos arvestuskaardile kandmisega A Freibergile hooletu suhtumise eest oma ülesannetes.

Büroo andis soovitusi V. Siimarile NLKP liikmekandidaadiks astumiseks.

Büroo võttis vastu ÜLKNÜ-sse L. Sverdlovi (AA-27).

Aastavahetus tõi instituuti uue eksamisessiooni kiirustava rütmiga. Pingutusest punetavana kiirustasid tudengid ühe professori juurest teise juure (eksamilt eksamile). Mustamäe üliõpilaslinnake oli hiisõõni tuledesüra. Ühiselamute valguskuma häibus sageli kaugelt pärast keskööd. Mõnikord tuli pingutada lausa hommikuni, et konseptidele ühegi korra ringi peale saaks. Juhatus vahel hullemaidki asju — väsimusest huugav pea ei suutnud talletada kõiki probleeme. Tulemuseks oli muidugi sooritamata jäänud eksam.

Nüüd on see «maailma kiireim aeg» läbi ja uuel semestrilgi on juba paar nädalat loenguid kuulatud. Ja kas ei ole just praegu, uue õppemaratoni alguses, kõige sobivam aeg käele ja silmapaari- rite hetkeks puhkust anda ning lihtsalt natukene mõelda.

Mõtelda sellele, mis oli, ja sellele, mis ootab meid, tudengeid, kevadel.

THT KALLASTE

veel mitmed üliõpilasi puudutavad probleemid. Jutuaineks sai tudengite saatmine sügisel põllumajanduslikele töödele. Siin tekkis küsimus — kas õigustab ennast III kursuse niigi tiheda sügissemestri kärgimine ühe kuu võrra? Mehaanikute poolt võin öelda, et see kuu aega head elu sovhoosis põhjustas semestri lõpuks küllaltki palju ebameeldivusi eriti koduste tööde ja kursuseprojekti osas. Et praegusel kolmandal kursusel õnnestus ka esimese aasta sügisel põllumajandust abistamas käia, siis on meil olnud võimalus võrrelda neid aegu omavahel. Tundub, et esimese kursuse päästmine kolmanda arvel pole õigustatud. Seda arvamust pooldasid ka teised tudengid.

Märkamatu moodus aeg vestlusringis. Räägiti nii pisimuredest ja «miniprobleemidest» kui ka tähtsamatest küsimustest, sekka lõbusaid vahelookesi ja mahedat huumorit. Ohtu lõppedes oli koosviibinute sooviks, et taoline üritus ei jääks omalaadsete hulgas viimaseks.

E. ERME,
MP-61

SIIT JA SEALT

Kaks teadlast viibis viis kuud Olivieri koobastes Lõuna-Prantsusmaal. Nende tööpäevad mõõdusid 70 meetri sügavuses. Kui mehed jälle päevavaigust nägid, ei suutnud nad arvata, kui kaugel on ajaratas vahepeal edasi jõudnud. Nad arvasid, et tegemist on kuupäevaga, mis oli minevikku kadunud juba kahe kuu eest.

Norra valitsus keelas jahil kottkastele, Põhjuseks on asjaolu, et neid suuri ja kauneid linde ähvardab väljasuremise oht.

Prantsuse teadlased tegid koos Itaalia vulkanoloogidega uurimiseiisi Etna tulemäele. Reist kestel läks korda teha kraatrist tõusvate gaaside analüüse ja mõõta sula laava temperatuuri. Pandi kirja 1070 kraadi.

Itaalia teadlased ütlesid oma uurimistööde tulemuste põhjal, et süüsed ja mehed hoiduvad sinisest riidest eemale.

Poola abielunaised ja ämmad murdsid päris tublisti pead. Neil tuli teha kindlaks, keda valida oma kodumaa musterabielumeesteks 1968. aastal. Kui kõik häälid olid kokku võetud ja arvamused ja ettepanekud läbi kaalutud, se gus, et neid ideaalset mehi ei tule otsida mujalt kui tööstuslinnast Lodzist. Üheteistkümneme tingimuse kohaselt pärisid musterabielumehe tüüpi tööline Bogdan Janiszewski ja ametnik Kazimierz Piaskowski.

Varssavis avab tänava ukseid suur pulmapalee. Asutus leiab endale ruumid Poola kuninga Stanislaw August Poniatowski õukonnamaalri Marcello Bacciarelli ateljees.

Kuussada Baieri panganduse eriala õpilast peavad lõpuksamid uuesti tegema. Kohalik tööstus- ja kaubanduskoda tegi nimelt kindlaks, et õpilased said ülesanded enne eksameid teada.

Keegi Montreali mees andis kohtu ees vastust valedel metallrahade meisterdamise pärast. Meistermees ütles oma tegevuse põhjendamiseks:

«Ma tegin valeraha ainult niipalju kui seda läks mul vaja selleks, et saada uuesti inimeseks, kes teenib leiba ja teeb tööd ausal viisil.»

8 päeva Euroopa südames

Et loole salapärasuse vaimu juurde ei jääks, olgu kohe öeldud, et reisi üldeesmärgiks oli tihedamate sidemete loomine Ungari üliõpilastega, konkreetsemalt — lepingu sõlmimine TPI ja Budapesti Tehnikaülikooli vahel ehitusrühmade, komsomolaktivistide-turistide ning ÜTÜ delegatsioonide vahetamise kohta 1969. a.

Peale ametlikke toimetusi jäi küllalt aega ka madjarite eluloga tutvumiseks.

Juba esimesel Budapesti-õhtul serveeriti meile tore-nahjakas seik. Budapesti jõudsime hilja õhtul. Vastu tulnud kolleegid juhatasid meid väga stiilsesse lossi. Hakkasime juba vaikselt sajatama seda patriootlikku üleorganisieritust — kui need lossid siamaani seisnud on, seisavad nad ka homme oma täies hiilguses samas kohas. Miks tahavad nad meie rappunud kehi veel öösel muuseumitega piinata? Nüüd ulatas «lossivalvur» meile toa võtme. Selge, tudengite ühiselamu.

Antipoodne üllatus ootas meid uusi, korrektselt viimistletud Budapesti Tehnikaülikooli õppekorpusi ja ühiselamuid vaadates. Avarad, modernsed, ilusad. Ees- ti tudengite-ehitusmalevlaste poolt alustatud aatomireaktor

seisab kindlalt ülikooli õuel (kiitus ehitusmalevlastele!) ja loodetakse järgmiseks õppeaastaks «auru alla» saada. Tudengielu väliskülg tegi pisut kadedaks küll, «intiimsemate» küsimuste esitamiseks nõuab aga viisakus pikemaajalist tutvumist ja seega igakülgset hinnangut-võrdlust ei julge anda.

Massiliseks nädalalõpu-õhtuteks meelelahutusüritusteks on tudengite käsutada antud avarad fuajeed õppekorpusetes (muide, TPI uues peahoones on ka ilus ruumikas fuajee) einelaudade ja muidugi biit-ansambliga.

Põhjamaalase jahe veri tarretub küll päris ära, kui 130 detsebelline biit südamesse teed ramib (muidugi läbi trumminahkade) ja kui fanaatilised tüdrukute kiljed jumalate häältest kõrgemale püüavad tõusta ning temperamentsed jalakesed selle piskuse riideribakese ümber puusade veel kitsamaks tantsisklevad. Aga ehk ongi kõige parem see meeletu, meeletu, meeletu nädal niimoodi välja higistada?

Budapesti tänavapilt jätab väga meeldiva mulje. Oma osa selles on kindlasti tütarlaste elegantsel (mitte kallil) riietusel ja isegi oma naiselikkuses väga siiral ja vabal käitumisel. Rohkem kui meil võis tunnetada sissimist, sundimatut viisakust.

juba jõudumööda rakendust leida. Ettepanek on teretulnud, sest ta hõlmab mitut kasulikku momenti:

esiteks — üliõpilased saaksid juba õpingute ajal praktilise töö kogemusi oma erialal,

teiseks — süveneks üliõpilaste huvi erialaste probleemide vastu,

kolmandaks — tudengid, kes oma eelarve huvides on sunnitud õppimise kõrval ka töötama, saaksid siin lüüa kaks kärvest korraga, ühendada kasuliku meeldivaga.

Tudengist konstruktori aja-probleemi aitaks teatud määral lahendada see, et arvestada konstrueerimisbüroos tehtud töid kursuseprojekti eest. Seda mõtet toetas ka masinaehituse tehnoloogia kateedri juhataja sm. Šteglöv. Arvatavasti leidub ka üliõpilaste hulgas küllaldaselt pooldajaid sellele ideele ja entusiastidest-kaasalööjatest ei tohiks puudust tulla.

Vestluse käigus kerkisid üles

des isegi enda eesnimeliseks peab tunnistama tugevama poole eesnimelise lõpuga — ne (viimase töis- asja üle on madjarid ise väga uhked).

Loodan, et me kostitame keelesugulasi suvel sama vennalikult nagu Magyarorszag meid vastu võttis.

Ah, jah! Sandor Debrecenist tervitab kõiki sooviseid Ardu kel- luvendasid.

TOOMAS KUUSK,
AV-61

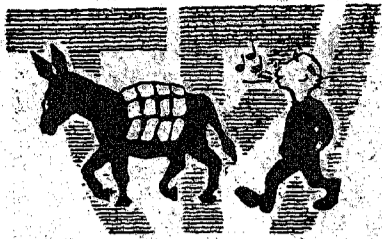
MEESTUDENGID!!!

Parim kingitus naistepäevaks

abikaasale, emale, ämmale

on õppimine ainult

VJITELE

Matkajad tulid kokku

lats (karu), kellel kõht tühi juhtus olema.

Meesansambli «TPI» esitusele kuulajateni mõned populaarsed rahvalikud meloodiad, lõpuks aga esitame ühe kohapeal sepsitsetud läti keelse laulu üldtuntud viisil. Tagasi p'aksutatakse! Kontserdi lõpetavad meie balletitantsijad Eero, Maidu ja Sassi koos leedula-e Vita-sega, kes lasevad saalisistujail imetleda Tšajkovski «Luikede järvest» väikeste luikede tantsu. Meie kõrgest kunstimeisterlikkusest ja balletilistest stiilpuhtusest annavad tunnistust maruline aplaus ning nii tulebki väikestel luikedel publiku tahtel veel üle lava hõljuda ja siis surra. Kontserdi lõpp-des lähevad kõik värskete muljete koorma all vaarudes puhkama. Head und!

30. jaanuar

Sedapuhku sihitakse suusad välja Bebrene Pümatööstuse poole, mis meie laagrist umbes 6 km kaugusel asub. Jõuame kenasti kohale ja tänu läti poiste aktiivsusele avanevad meie ees koorepüütide kaaned. Head hapukoort leidub siin! Pärast vaatame, kuidas kõrvalruumis piimapulbrit tehakse ja maitseme ka valmistoodangut. Suutsime vist sellele tööstusettevõttele tubli «põõna» panna, sest koort jõime hoollega ja tööd segasime ka jõudumööda. Aga tarkustki tuli terake juurde.

Pärast lõunat hakkame valmistama õhtuseks isetegevuskontserdiks, mis meil leedulastega kahasse sisustada tuleb. Ja kuigi me ikka natuke salatreeningut oleme teinud, tekitab kontserdi alguseks hinge õrn kahtluseidu — kas läheb korda? Alcul esinevad leedulased ja neid võetakse hästi vastu. See julgustab. Toome esmalt lavale ühendkoori ja esitame mõned ariad, nagu näiteks «Norscus udensturis», «Norscus amoricus», «Norscus muzicus» ja veel mõned klassika näidised. Seejärel selatame näidendi vormis kõigile ära, et meie Ülo kadumises on süüdi

31. jaanuar.

Väljas on täitsa sula. Hoolimata igasugustest määrete kombinatsioonidest libisevad suusad hästi vaid tagasisuunas, nii et vägisi tuleb tahtmine end seljaga sõidusuunda seada. Läbi häda jõuame süiski kirikumäele ja pühendume mäestlaskmisele. Ent õiget rahulolu ei too seegi, sest juba esimene kukkumine teeb olemise liiga märjaks. Lisaks kukub Ilona (meie hea tuttav lätlanna) külgest nii pahasti, et peab arsti jutule minema. Aitab meilegi sõitmist.

Ühiselamu juures asuvad Mart ja Maidu ülevoolava ener-

gia sunnil skulptuurigrupi «Veematkaja paadis» konstrueerimisele. Appi tulevad leedu neid, kellest üks osutub selgeks eelaseks. See ehmatab meid alul, sest kes seda mäletab, millest just eesti keeles ja valju häälega räägitud on. Kuid veematkaja loomisel näitavad mõlemad pooled üles suurt üksimeelt ja arusaamist. Lõpuks on skulptuurigrupp valmis ja fotograafidel ning poseerijatel on tublisti tegemist. Hästi kukkus välja! Kuid kohalikud kunstimaitses mitteomavald poisklud kuulutasid meie uhku-ele sõja ning õhtusõigilt tulles leiame ta armutult alistatuna ning maatasta tehtuna. Maha barbarid!

Ohtul korraldatakse laagri meistrivõistlused moodsate tantsude osas, nagu kuulutused teatavad. Zürii valib välja 8 paari, kes lubatakse I vooru. Seal peab jääma sõelale 4 paari, kes omavahel selgitavad lõpliku paremusjärjestuse. Võistluse jäädustavastav filmilindile Läti Televistiooni kaameramehed. Lõppvõistlused on rõõmustavad — võitjaks kuulutatakse meie Tiitu ja Sassi, teise koha omanikuks saab Eero kena Läti neiu kaasabil, kuna Mardile antakse neljasa koht, ehkki publik nõuab valjuhäälselt talle vähemalt pronksmedalit. Pidu meie tänava!

Opetame kõigile meie pere-

konnavalssi. Osutub, et täpselt samal viisil on lätlased olemas lahkumislaul. Saima jälle targemaks! Nüüd aga — Une Mati kutsub!

1. veebruar.

Ja ongi käes lahkumispäeva hommik! Ent esialgu pole seda veel õieti tundagi, kõik sagivad peaaegu nagu tavaliseltki. Tee-me ümbruskonna paikadesse lahkumiskilaskäigu. Pärast lõunat korraldame televistiooni-meeste palvel kirikumäel näitliku suusatamise, millest nad oma kaameratega paremaid palasid üles nohvad. Libisemine on päris hea ja sellepärast jääb filmilindile ka üsna palju kukkumisalaseid kaadreid. Need, kelle suusad juba üles on öelnud, laevavad sõiduriistadeks kelgud poisipõngerjatelt, kes suurte onude ja tädi tebutamist eemalt näpp suus, pealt vaatavad. Ka toolipõhi sobib kiirratsumisevahendiks. Nalja ja kiljumist on kuhjaga! Asja lõpetuseks peetakse ühiselamu juures selline lumesõda maha, et pärast on kõik läbimärjad ja lumi ümber maja on kinni trambitud või ära loobitud.

Kell 16 toimub kokkutuleku pidulik lõpetamine. Paraadmarsil sisenetakse saali. Laagri staap autasustab konkursside ja võistluse võitjaid. TPI esindusele tuleb lisaks tantsuvõistluse võitja tiitlile veel II koht isetegevuses ja III koht ragbis. Samuti märgitakse ära meie delegatsiooni suurt koletiusust ja aktiivset osavõttu kõigist üritustest. Kõigi naerused näod reedavad suurt heameelt. Läheneb otsustav hetk — de-

legatsiooni esindajad asuvad laagrilippu langetama. Kõigi pilgud on langeval lipukangal. Terve nädata oli ta meie tegude ja toimetuste, rõõmude ja mu-rede tunnustajaks, tema all tantsiti ja mängiti, esineti isetegevuslike numbritega ja võeti osa karnevalist. Käes on lahkumisetik! See teeb kurvaks. Tahaks veel kas või paar päevagi värskete sõpradega koos olla!

Istume lauda viimaseks ühiseks õhtusõögiks. Pidulikuse rõhutamiseks ja lahkumiskurbuse leevendamiseks on tehnikumi meespere õlleteoga maha saanud ja nii see märjake meie klaasides nüüd vahutabki. Üle ühislaeva veerevad läti, eesti ja leedu laulud.

Kui autobussid tehnikumi õuest maantele pööravad, tekib soov veel kord läbi õhtuhämaruse Bebrenele viimast pilku saata. Huvasti, meie kaunis suusamaa-nagemiseni, Bebrene!

Bussis aga lainetavad laulud ja veerevad viisid, ikka üks teise järel, ilma katkestamata. Mis sest, et häll tõmbub kähedaks ja viiski enam päris täpselt välja ei tu. Hea on laulda sõpradega ühist laulu ja tunda, et su häll võib toetuda paljudele teistele. Ei tahakski, et see sõit lõpeks. Ent juba säravad ees Riia tu ed, juba ongi raudee-jaam. Veel viimased aadresside vahetamised ja killakutsed, veel saame välja tuua oma kogutud teadmised läti keele osas ja meile vastatakse eesti keeles. Oleme juba kokku leppinud, et tuleme riialastele 1. märtsiks jälle külla — hakkame koos nende matkajate õhtut pidama. Seniks aga — nägemiseni, kalid sõbrad! Uz redžešanos!

ALEKSANDER KILK

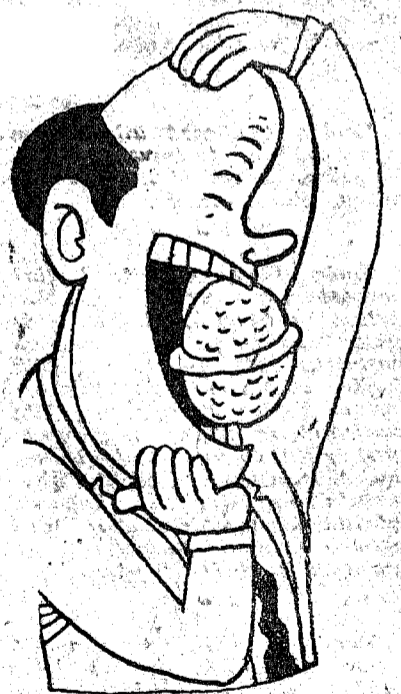
VIIS MEISTRITITLIT

VSÜ «Kalev» Tallinna noor-sooklassi meistrivõistlustel saavutasid meie tõstjad järgmisi tulemusi:

- Kärbeskaalus (56 kg)**
- I M. Martins LP-21 — 217,5 kg
 - II B. Ignahhin AV-21 — 170 kg
- Kergekaalus (67,5 kg)**
- I E. Levit LT-41 — 252,5 kg
 - II K. Kuk MP-21 — 230 kg

- Kergekeskaalus (75 kg)**
- I T. Riipten TA-21 — 257,5 kg
 - II M. Raudsepp EV-21 — 250 kg
- Keskaalus (82,5 kg)**
- I L. Neuland LE-21 — 305 kg
 - I M. Reedi LK-21 — 287,5 kg
- Poolraskekaalus (90 kg)**

O. KULDERKNUP

Vastuseks ajalehes «Tallinna Polütehnik» avaldatud kriitilisele artiklile, teatan järgmist:

- Nimetatud artikkel on söökla üldkoosolekul läbi arutatud ja tarvitusele on võetud abinõud söökla töö parandamiseks.
- Kokkade brigadile tehti märkus tehnoloogia rikkumise eest.
- Pidevalt esineb marmeladeid leti soojendusagregaatide häireid. Söökla administratsioon on pöördunud korduvalt TPI energeetikute poole nõudega teha korda automaattülituskilp. Vastasel korral meil ei ole võimalik toitu korralikult soojana hoida.
- «Meeldivate» üllatuste korral soovime koheselt pöörduda söökla administratsiooni poole.

A. PARVE, TPI söökla juhataja

Juba pikema aja jooksul selgitatakse igal aastal parimal õpperühmad võimlemises. Et võistlus on seotud ka arvestuste saamisega, on alati eelnevat pehlu Instituudi tippvõimlejad nendest osa ei võta, nemad selgitavad pärismeistrid igal kevadel.

Võistlidi neljal alal: akrobaatika, toenghüpetes, rööbasuudel ja köiel ronimises (meised tasekaalu harjutuses poornil). Oli õnnestumisi kui ka ebaõnnestumisi — ikkagi võis! Tulemusi hinnati kümnenalvi süsteemis ning teati kohtunike poolt hindersamatute ja nagu suurtegi võistlustel. See pani nii mõnegi mehe tublisti rärve-rima — kuid nüüd on maal nahal tuntud, mis on võimlemine ning võistlemine sel'el alal. Kõiki tuleb siin instituudis ka ära teha!

Võistluste tehnilised tulemused:

- Naisüliõpilased, I kursus**
- I kursuse õpperühmade paremusjärjestus
- TI-17 — 149,2 punkti
 - MO-11 — 147,9 "
 - KO-11 — 146,5 "
 - TT-11 — 145,9 "
 - MN-11 — 144,0 "
 - ME-17 — 142,9 "
 - EK-17 — 140,0 "
 - KA-17 — 139,5 "
 - KP-11 — 138,8 "
 - TM-11 — 138,25 "
 - KA-11 — 138,1 "
 - KO-11 — 137,9 "
 - TR-11 — 137,7 "
 - MM-17 — 137,6 "
 - AJ-17 — 136,5 "
- Individuaalne paremusjärjestus I kursusel
- R. Põld — KO-11 — 38,2 p.
 - H. Eesmaa — TT-11 — 28,1 p.
 - T. Tarassova — TI-17 — 37,9 p.
 - T. Antsi — MN-11 — 37,7 p.
 - E. Vellat — MN-11 — 37,6 p.
 - N. Asanova — TI-17 — 37,5 p.
 - G. Popkova — ME-17 — 37,4 p.
 - H. Kask — FD-11 — 37,3 p.
 - R. Ahven — KU-11 — 37,0 p.
 - O. Riggins — TI-17 — 37,0 p.
- Naisüliõpilased, II kursus**
- II kursuse õpperühmade paremusjärjestus
- TM-31 — 146,7 punkti
 - LA-37 — 144,4 "
 - KO-31 — 143,7 "
 - TE-31 — 142,7 "
 - LR-37 — 142,2 "
 - MN-31 — 141,3 "
 - TM-37 — 141,2 "

- MO-31 — 140,0 "
- TM-31 — 138,9 "
- MM-37 — 138,6 "
- AT-37 — 137,3 "
- KA-37 — 136,5 "
- EP-31 — 135,6 "
- TE-31 — 135,5 "
- TR-37 — 135,2 "

- Individuaalne paremusjärjestus II kursusel
- Ir'na Hokkonen — LA-37 — 38,9 p.
 - M'rija Soonets — FE-31 — 38,2 p.
 - Irja Särg — KO-31 — 38,3 p.
 - Anu Lust — TI-31 — 37,9 p.
 - Ludmilla Kulkova — LK-37 — 37,8 p.

Meesüliõpilased, I kursus, VOISTKONDIK PAREMUSJÄRJESTUS

1. koht ED-11 — 447,35 punkti
- Üliõpil. III
- Kets — 39,15 "
 - Vilumaa — 37,85 "
 - Laurimaa — 33,85 "
2. koht MP-11 — 146,80 "
3. koht AT-17 — 146,30 "
4. MT-11 — 145,10 "
5. LR-11 — 144,60 "
6. FF-11 — 144,50 "
7. FE-11 — 143,55 "
8. FT-11 — 142,40 "
9. LT-17 — 140,05 "
10. J-P-11 — 139,30 "
11. KA-11 — 139,00 "
12. KP-11 — 138,50 "
13. AS-17 — 137,10 "
14. MM-11 — 136,75 "
15. KO-11 — 135,95 "

Individuaalne paremusjärjestus PAREMUSJÄRJESTUS

1. üliõpil. M'nder MP-11 39,40 p.
2. Arunurm MT-11 38,85 p.
3. Arias FD-11 38,15 p.
4. Kets ED-11 38,10 p.
5. Viltman EE-11 37,6 p.
- 6-7. Golobjuk KA-11 37,55 p.
- 6-7. Vilumaa FD-11 37,55 p.
8. Gexodski MM-18 37,45 p.
- 9-10. Paulus EV-11 37,3 p.
- 9-10. Artamo AL-17 37,3 p.
11. Viik EE-11 37,2 p.
12. Rosuljov AT-17 37,0 p.
13. Petrov LT-17 37,45 p.

Meesüliõpilased, II kursus, VOISTKONDIK PAREMUSJÄRJESTUS

1. koht EE-31 — 140,6 punkti
- Üliõpil. III
- T'imus — 35,0 "
 - Tsefels — 32,9 "
 - Kraaving — 33,7 "
2. koht LA-37 — 140,0 "
3. AT-37 — 139,25 "
4. AF-38 — 138,8 "

5. MM-38 — 138,40 "

6. LA-31 — 137,10 "

7. LI-31 — 137,0 "

8. AL-37 — 134,75 "

9. TF-31 — 134,3 "

10. MP-31 — 132,8 "

11. LR-31 — 131,4 "

12. MM-31 — 131,25 "

Võistlejateks on võimlejad

- AA-37 — 130,2 "
- AK-37 — 129,8 "
- EE-32 — 119,4 "

INDIVIDUAALNE PAREMUSJÄRJESTUS

1. üliõpil. III EE-31 39,0 p.
2. Smirnov AE-37 38,3 p.
3. Rusmanov LA-37 37,9 p.
4. Oamer LA-31 37,4 p.
5. Onapuu TI-31 37,0 p.
6. Sidoruk LA-37 36,8 p.
7. Karpov AT-37 36,65 p.
8. Berestovol AE-37 36,6 p.
9. Org MM-31 36,55 p.
- 10-11. Zgoda MM-38 36,5 p.
- 10-11. Svintsov MM-38 36,5 p.

Kevadsemestril seisavad saamadel üliõpilastel ees võistlused suusatamises ja kergetõustikus. Head harjutemist!

H. ERM, võimlemisvõistluste peakohtunik

3. märtsil — dots. Jevdokia Madise loeng «Ülemineku uuele majanduspoliitikale (1921-1925)» (vene keeles).

3. märtsil — dots. Aadu Ri'su loeng «Tehnilise progressi põhisuunad metallide tehnoloogias» (I osa).

6. märtsil — dots. Enn Timma loeng «Elektrivool metallides».

10. märtsil — dots. Aadu Ri'su loeng «Tehnilise progressi põhisuunad metallide tehnoloogias» (II osa).

Südamlik kaastunne Sulle. Rejn EMA surma puhul. Õpperühm MP-61.

Vast. toimetaja V. KALPUS

Tähelepanu, õpperühmade komsorgid!

Stipendiumi määramisel jagati Teile välja ankeetid «Omavalitsuse küsimusele kõrgemas koolis». On palve neid täidetult tagastada ELKNU TPI Komiteesse.

ELKNU TPI KOMITEE

I kursuse komsorgid!

Rühmades, kus pole veel mütse tellitud, palume korjata raha 3.48 rubla gruporgi kätte ja võtta see hiljemalt 5. märtsiks ELKNU TPI Komiteesse. Tellimisel märkida ära iga mütse saaja peanumber.

ELKNU TPI KOMITEE

Organ partkoma perkopata, komiteta LKSMZ i profkoma Tallinsekoeto polittehnikeskoeto instituta gaezety «Tallinseki polittehnik».

Hind 2 kop. Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk tn. 40/42. MB-02705

Tellimise nr. 618